

DRAK V LIDSKÉM GENOMU

Programovací partner: GK 55

Fyziologie: sacral plexus (pohlavní orgány)

Rodina sjednocení (GK 4, 7, 29, 59)

Aminokyselina: valin

STÍN 59 NEPOCTIVOST

GENETICKÁ PRÁDELNA

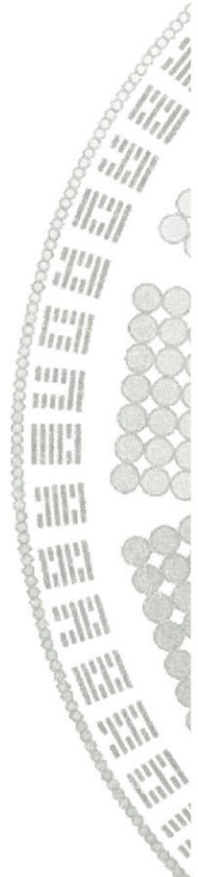
Při bližším pohledu na stín 59 pochopíme podstatu všech problémů, na nichž je vystavěna sociální struktura našeho světa. V celém lidském genomu nenajdeme aktuálnější téma. GK 59, GK 55 a do jisté míry i GK 49 jsou místa v naší DNA, kde se v současné době odehrává kompletní transmutace. (O načasování této změny a jejich dlouhodobých dopadech pojednává podrobněji GK 55.) Jeden z nejdůležitějších vzhledů do archetypů v naší DNA přichází s důkladným porozuměním programovacímu partnerství mezi stíny, dary a siddhi. Víme, že lidské naprogramování je založeno na binárním principu, tedy že každý stín má svého partnera. Jelikož GK 55 momentálně zahajuje genetickou proměnu lidského druhu, jeho programovací partner GK 59 činí totéž. Zatímco GK 55 je spouštěčem probuzení jednotlivců na celé planetě, GK 59 je zodpovědný za zahájení celoplanetární genetické mutace.

Na základní úrovni je obsahem GK 59 sex a reprodukce. Představuje rozmnožovací pud člověka. Jedná se tedy o neosobní sílu, která nám vybírá potencionálně vhodné partnery. Důvody, proč jsme ke konkrétnímu člověku přitahováni, jsou spletité, ale můžeme si být v zásadě jisti, že našim genům jde především o *vlastní* přežití! Už z toho důvodu nejsou lidské vztahy úplně jednoduché. Existují i další důvody, proč jsou lidé přitahováni jeden k druhému, a ty mají své kořeny spíše v duchovní oblasti – například karmické příčiny. Nicméně z obecného hlediska, ať už nás na vyšší úrovni svádějí dohromady jakékoli síly, musí promlouvat prostřednictvím našeho genetického a biologického nastavení, takže všechny tyto různé pohledy do sebe ve výsledku zapadají.

Stín 59 v sobě skrývá hlubokou nedůvěru k ostatním lidem a strach ze vztahů. Tento stín činí ze světa osamělé místo, poněvadž ačkoli jsme skoro pořád obklopeni množstvím lidí, málokdy jde naše vzájemná komunikace opravdu pod povrch. Až blíže prozkoumáme dar a siddhi 59, pochopíme, jaké to s sebou přináší důsledky.

Zvláštností stínu 59 je, že strach se nenachází přímo v nás, ale v auře mezi lidmi. Když jsme v místnosti sami, strach nepocítíme, ale jakmile do stejné místnosti vstoupí další osoba, strach stínu 59 se zpřítomní jako nenápadný podprahový vliv. Ještě více nás ohromí důvod, proč takový strach vůbec existuje; jedná se totiž o základ sexuální přitažlivosti. To je jistě pro mnohé lidi šokující zjištění, ale pravda je taková, že v okamžiku, kdy se druhého člověka přestaneme bát, přestane nás také sexuálně přitahovat. Strach vytváří potřebné napětí, které umožňuje existenci přitažlivosti. Proto je stín 59 stínem Nepoctivosti. Dokud před druhým máme co skrývat, vždy existuje nějaký důvod, aby se nás obával. To nutně neznamená, že jsme nepoctiví vědomě. Naše nepoctivost má genetický původ. Při rozjímání nad stínem 59 dojdeme k mimořádnému odhalení, totiž že naše geny po nás v podstatě chtějí, abychom byli nepoctiví. To znamená, že život sám udržuje lidstvo v nevědomí o jeho pravé přirozenosti. Takovou informaci je potřeba chvíli vstřebávat. Život potřebuje, aby se lidské bytosti jedna druhá obávaly, a to proto, aby v současné fázi lidské evoluce mohl jejich prostřednictvím naplnit svůj genetický potenciál.

Abychom mohli plně porozumět úžasné hloubce stínu 59, musíme se na lidskou evoluci podívat z širší perspektivy. Strach, který brání lidem, aby si uvědomili společný genetický původ, vedl po celé planetě k fenoménu izolovaných kmenových genofondů. Kdyby se lidé jeden druhého nebáli, docházelo by

všude tam, kam bychom migrovali, k okamžitému míchání genů. Neexistovaly by žádné sociální, politické a geografické hranice – žádné státy, hranice mezi nimi ani války. Ale – a je to opravdu velké *ale* – zároveň by neexistovala žádná genetická rozmanitost, žádný umělecký, regionální ani kulturní kolorit. Zkrátka by se z lidstva stala jediná homogenní rasa, která by nedokázala přežít. V evoluci všechno slouží svému účelu a má své načasování. Jedna fáze střídá druhou. Svět, v němž žijeme dnes, je – se vši svou krásou i hrůzou – bezprostředním výsledkem našeho genetického strachu z druhých lidí. A nadešel čas pro další posun. S probíhající mutací genového klíče 55 vliv stínu 59 výrazně slábně. V mnoha ohledech se však zatím může zdát, že mezilidský strach spíše narůstá, poněvadž se vynořuje na povrch, abychom jej všichni viděli.

Na povrch *musí* být nyní vynesena veškerá nepoctivost, která se pojí se stínem 59. GK 59 na nás působí hlouběji než rasa, přesvědčení nebo náboženské vyznání; dokonce hlouběji než jednotlivé pokrevní rodinné vazby. Spojuje lidi v jedinou genetickou rodinu, v níž jsou všichni navzájem propojeni. Svět, jak jej známe dnes, s jeho rozmanitými kmeny, společenstvími, národy a hranicemi, se nachází na úplném počátku své kompletní transformace. K ní nedojde prostřednictvím revolučních proměn ve společenské či ekonomické sféře, ani spásným vlivem lásky velkých charismatických vůdců. Všechno tohle může a zřejmě i bude v transformaci světa sehrávat klíčovou roli, ale to podstatné se nachází zde, ve stínu 59. Strach bude postupně z lidí vyprchávat. A bez strachu lidí ze sebe navzájem se svět dramaticky promění. Nejvýznamnější posun proběhne na poli lidské sexuality. Jsme na cestě stát se androgynním druhem, který v sobě propojí oba sexuální póly.

Jak ukazuje stín 55, jsme otroky vlastní sexuality a své zvířecí pudovosti. Jsme v područí naší neschopnosti emočně zvládat kolektivní chemické procesy, které náš strach vyvolávají. Ten pak ovládá naše vládní i vzdělávací struktury a stejně tak naše vztahy a osobní životy. Stín 59 vyvěrá z naší neschopnosti přistupovat k sobě navzájem poctivě. Je zdrojem všech skrytých záměrů a nepřiznaných motivací. V této době si potřebujeme uvědomit, že náš svět prochází genetickou proměnou a my jsme morčata v globální genetické laboratoři. Veškerý genetický materiál je v současné době vystaven selekci a třídění. Jakýkoli způsob chování, který vychází z pradávného strachu našich předků, bude vyřazen. Prostě vymizí z lidského genomu. Některé osobnostní rysy tedy v tuto chvíli mizí z našeho světa a už provždy se stanou minulostí. Staré přežití kmenové způsoby zažívají své poslední záchvěvy, což lze pozorovat jako střety s novými kolektivními způsoby, které patří už naší budoucnosti. To neznamená, že vše, co patří k minulosti, se vytratí. Jen se tyto části našeho chování založené na strachu či skrytých záměrech rozpustí do vyššího fungování naší DNA. Člověk musí být schopen číst mezi řádky událostí ve světě. Nenacházíme se v době, kdy hrdinové bojují se zlosyny, jak se nás snaží přesvědčit politici. Už zde nejde ani o genofond jako takový – ale o integritu našeho chování.

Celosvětové genetické čištění, které nyní podstupujeme, bude pravděpodobně pokračovat ještě řadu staletí. Musí si prorazit cestu naší DNA celými rodovými liniemi. Avšak až světová populace klesne vlivem mutací v oblasti sexuality a díky zmírňování celosvětového strachu, stane se svět přirozeně tišším a mírumilovnějším místem. Onen takzvaný *Soudný den* se ve skutečnosti odehrává v našich genech. Nikdo není trestán ani odměňován. Ve světě jednoduše narůstá množství genetického materiálu s holistickou perspektivou a postupně dochází k odstraňování materiálu obsahujícího sebedestrukci a izolaci.

Při čtení těchto řádek si velmi pravděpodobně položíte otázku: „Co si mám s takovou informací počít? Má smysl se o něco pokoušet, jestliže se už evoluční kvantový skok stejně odehrává?“ To nás přivádí k zajímavému paradoxu. Vyvolává naše kolektivní chování posun genetického paradigmatu, anebo naopak způsobuje naše genetická proměna změnu našeho chování? Evoluční či duchovní aktivisté by si vybrali první variantu, zatímco vědci by volili pravděpodobně tu druhou. Jako vždy jsou oba póly paradoxu pravdivé. Jedno posiluje druhé. Existuje duchovní síla působící směrem dolů do hmoty, která vyvolává mutaci našich genů, a existuje genetická síla působící směrem nahoru, která má za následek, že naše chování se stává duchovnějším. Odpověď na otázku, co dělat, nalezneme při rozjímání nad stínem 59.

Jelikož se svět přirozeně vyvíjí určitým směrem, naše chování se buď k tomuto proudu připojí, nebo půjde proti němu. Pokud chceme naskočit na evoluční vlnu, pak bychom měli své osobní záměry sladit s jejími plány. Musíme se začít zabývat svými strachy a vynést na světlo své nevědomé motivace. Jedním z hlavních důvodů, proč vznikla tato kniha, je přání povzbudit více lidí, aby pohlédli do tváře svým vnitřním démonům a vylákali tyto pradávne strachy ven z jejich úkrytů. Je na čase vytáhnout na světlo

špinavé prádlo naší genetiky. Kdekoli jsme nepoctiví – sami k sobě, ve vztazích či v práci – právě zde musíme otevřít oči a být nekompromisní. Musíme pracovat s vyššími frekvencemi stínu 59 a odemknout úroveň daru. Jedna věc je jistá: Pokud se bude v době, jako je tato, kdokoli pohybovat proti směru evoluce, může se spolehnout, že narazí na nesmírně mocnou protisílu. Taková síla jej nakonec zničí, neboť ničí veškeré chování, které vyvěrá ze sobeckosti a z pocitů oddělenosti.

REPRESIVNÍ PODOBA STÍNU 59 – VYLOUČENOST

V případě represivní podoby stínu 59 se člověk cítí vyloučený. Takový pocit je klasickým případem pozice oběti, neboť stín nepřebírá zodpovědnost za své pocity, ale raději viní druhé. Tito lidé se nevědomě izolují kvůli hluboce zakořeněnému strachu ze ztráty kontroly. Když se člověk otevře druhým lidem, pak vždy ztrácí kontrolu. Těmto lidem se tím, jak sami sebe vylučují, daří přitahovat negativní pozornost. Kromě toho, když se straní druhých, mohou zachovat své obranné mechanismy neporušené, i když se přitom cítí špatně. Pocit vyloučení se dokonce může stát závislostí. Poskytuje člověku iluzi, že má stále kontrolu nad svým emočním prostředím. Avšak ve chvíli, kdy se rozhodne začlenit, celá iluze se okamžitě rozpadá.

REAKTIVNÍ PODOBA STÍNU 59 – VTÍRAVOST

Druhá stránka stínu je založená na hněvu. Strach z vyloučení zde není potlačen, ale je vyjádřen navenek v podobě hněvu a člověk se pak stává vtíravým. Tito lidé se snaží násilně vstoupit do prostoru druhých lidí, fyzicky a emočně pronikají do jejich aury. Když se setkají s odmítnutím, rozzlobí se a uzavrou. Je to tatáž strategie, jakou využívají represivní povahy, když se snaží převzít kontrolu nad svým emočním prostředím obviňováním druhých. Na rozdíl od pasivity represivní podoby stínu prožívá vtíravá povaha odmítnutí aktivně. Vtíraví lidé mohou být závislí na citově nezdravých vztazích, dokud budou nacházet oběti ochotné hrát jejich hru. Budou se pokoušet být ve vztahu dominantní, aby přešli odmítnutí, což znamená, že nemohou zůstat s někým, kdo je natolik poctivý, aby se jim postavil.

DAR 59 INTIMITA

SUBLIMACE A HAD

Transformace stínu 59 v dar 59 je předmětem mnoha pradávných tradic a prorocství. Vzhledem k tomu, že stín 59 představuje nespoutanou bujnou sílu lidské pudové sexuality, její pozvednutí do vyšších frekvencí v člověku odemyká rovinu transcendentní sexuální energie. Po celá tisíciletí se lidstvo snaží vyřešit mnoho ožehavých otázek týkajících se sexuality. Obzvláště pro naše náboženství, jak se ukázalo, je to tvrdý oříšek. Všichni víme, že když je sexualita potlačena, může se stát destruktivní silou, která v konečném důsledku vede k poruchám lidského chování, už ze své podstaty nezdravým. Tlak genetické síly obsažené v tomto genovém klíči způsobuje nám lidem značná osobní i společenská dilemata. Staří čínští mudrci si byli velmi dobře vědomi, čeho je tato síla schopná, když hexagram 59 v I-t'ingu pojmenovali *Rozptýlení*. Na frekvenci stínu je jejím jediným opravdovým zájmem rozptýlovat se co nejčastěji a do co nejširšího okolí.

Stín 59 po dlouhou dobu mařil lidské pokusy o monogamii. Muži a ženy reagují na strach spjatý s tímto klíčem naprosto odlišně. Tradiční mužskou reakcí je snaha uniknout tomu, aby jej polapila jediná žena (strach ze ztráty svobody je obsažen v párovém stínu 55). Ženskou odezvou na strach je snaha setrvalost v mužské auru, neboť to jejím potomkům slibuje ochranu. Ženy intuitivně chápou nutkání, které muže nutí co nejvíce rozptýlovat své geny. Na stínové frekvenci na to žena reaguje tak, že se snaží muže k sobě co nejtěsněji připoutat, čímž u něj vyvolává reakci opačnou – touhu uniknout a být volný. Tímto způsobem mezi sebou obě pohlaví svádějí svou odvěkou bitvu.

Nicméně ve stínu 59 se ukrývá mocný evoluční tlak překonat naše nižší frekvence a vytvořit formu vyšší. Asi nejhlubším archetypálním symbolem sexuality je obraz hada nebo draka a v tomto alchymickém symbolu se ukrývá klíč k daru 59. Hadí či dračí energie představuje evoluční potřebu transformace, jak to vyjadřuje svlékání hada z vlastní kůže. Lidská sexuální síla v sobě vždy nesla příslib vyšších stavů vědomí

a lidstvo vyvinulo mnoho metod a postupů, které se jí snaží využít. Ty se však setkávají jen s nestálým a omezeným úspěchem, protože i když uvnitř nás působí evoluční tlak na naši transformaci, načasování tohoto procesu nelze urychlit. U určitých jedinců přichází rozkvět dříve, stejně jako v zahradě některé květiny vykvétají jako první. Avšak vynucovat si rozkvět naší sexuality dříve, než jsme připravení, může být nebezpečné. Vše přijde v pravý čas.

Mutace solar plexu, kterou spouští GK 55, nám umožní rozvinout vyšší funkce naší sexuality. Ty se natrvalo stanou vrozenou funkcí lidského těla. Abychom pochopili, jak se tento proces odehrává, musíme se podívat hlouběji, co se děje se sexuální energií, když dosáhne frekvence daru a manifestuje ryzí Intimitu. Slovo Intimita navozuje představu něžnosti a mazlení, ale realita daru 59 je poněkud odlišná. Intimita vyžaduje upřímnost a přijetí stínového stavu. Tím se rozumí, že musíme strachy působící mezi opačnými pohlavími uznat, pochopit a přiznat jim právo na existenci. Toto *uznání* pak působí jako otočení ventilu, které otevírá plný výkon sexuální síly, drtivé síly, která oťře celou strukturou našeho bytí. Syrovost této energie je důvodem, proč nás tolik děsí. Obvykle si neuvědomujeme, že pokud sílu své sexuality plně přijmeme, otevře nás vyššímu stavu vědomí.

Sexuální síla daru 59 je značně rozporuplná, je tvořivá a zároveň i ničivá. V rovině lidské aury odstraňuje jakékoli rušivé vzorce, které mají za následek izolaci od ostatních lidí. Jinými slovy rozpouští naši identitu čili *ego*. Jakožto základ sexuality na celém světě se dar 59 vyznačuje nevědomými nelogickými projevy. Genový klíč 59 jsme začali chápat, teprve když moderní věda poprvé objevila teorii chaosu. Přirozená podstata sexuální energie je divoká, organická a nezkrotná, ale zároveň se řídí univerzálním řádem, a to dokonce i v rámci vlastního chaosu. Sexuální síla se zvedá ve spirále a to je důvodem, proč všechny živé bytosti mají stejné základní spirálovité uspořádání. Tato síla vytváří to, co nazýváme fraktální geometrií, kterou známe z přírody: soustavu sobě podobných útvarů, které jsou vzájemně propojeny, ale zároveň je každý naprosto jedinečný. Tyto tvůrčí transformační vzory a geometrická uspořádání můžeme nalézt rovněž v lidských vztazích. Síla lidské intimity je schopnost dvou lidských aur, které na sebe vzájemně působí, vytvářet auru třetí, přičemž v tomto procesu obě původní aury sublimují ve svou čistší formu. Čím jsou původní aury odlišnější, tím má transcendence větší potenciál.

Vždy je potřeba obou pólů, a kdykoli se dva takové protipóly setkají, přicházející mutace systému lidského solar plexu vytvoří jakýsi tavící kotel. V tomto kotli se aurická pole obou stran chaoticky promísí a díky alchymickému procesu se v solar plexu rozzáří nové vědomí. Skutečné završení tohoto procesu se ovšem neděje v oblasti solar plexu, ale v srdci. Tradiční ezoterické nauky obvykle zobrazují energetická centra v těle odděleně, a ne jako součásti jediné soustavy. Srdeční centrum je ve skutečnosti vyšší glandulární funkcí solar plexu. Když se srdce začíná otevírat, rodí se opravdová intimita a dva lidé se setkávají v jediném vědomí. Je proto důležité porozumět skutečné povaze procesu zvaného sublimace* sexuality. Je to ničivý proces, v němž musí prožitek chaosu předcházet zrodu vyšších prožitků. Protože tento proces již v současnosti probíhá v rámci celého lidského genofondu, můžeme to, co vidíme dnes ve světě, chápat jako projev tohoto chaotického rozpadu světové aury. Teprve až dosáhne svého nejkritičtějšího bodu, staneme se svědky zrodu třetího vědomí. To se na materiální rovině projeví jako vznik nového lidského druhu, jehož jediným úkolem bude stát se příbytkem tohoto nového vědomí.

SIDDHI 59 TRANSPARENTNOST

NÁVRAT QUETZALCOATLA

Konečná fáze evolučního impulsu, který se ukrývá v GK 59, se na kolektivní úrovni naší planety pravděpodobně ještě několik tisíciletí neobjeví. Nicméně samotná povaha času se změní tak radikálně, že celá představa, že něco trvá dlouho, pro nás ztratí jakýkoli význam. Mutace solar plexu v zásadě znamená otevření našeho planetárního srdečního centra, a jak většina z nás ví, když milujeme, čas přestává existovat! V pozadí této přeměny stínu v dar stojí ještě další transformace, v níž dojde k mutaci chemických procesů v mozku, přesněji v šišince a hypofýze. Toto vyšší stádium procesu povede k rozkvětu siddhi 59 zvaného Transparentnost.

Slovo transparentnost, jak ho vnímáme dnes, je dosti vzdáleno jeho významovému obsahu na siddhické úrovni. Když o někom řekneme, že je transparentní, máme na mysli, že je otevřený a upřímný v komunikaci s druhými. Siddhi Transparentnost s sebou ve skutečnosti přináší rozptýlení všech aspektů já zpět do oceánu stvoření. V mytickém pojetí představují GK 55 a GK 59 prvotní jinový princip a prvotní jangový princip. Dar 59 je sémě či sperma a dar 55 je vajíčko. Když frekvence tohoto genového klíče dosáhne siddhické úrovně, pozbývají tyto symboly smyslu, neboť už nadále nefungujeme na úrovni duality. Sémě genového klíče 59 již bylo rozptýleno a vajíčko už není potřeba. Zůstal po nich stav, který je nepopsatelný slovy a nachází se za hranicemi evoluce jako takové. Transparentnost je to, co přetrvává, když evoluce ztratí svůj význam. Na genetické úrovni nemůže siddhi 59 existovat ve fyzickém těle, protože zastupuje hnací sílu, která stojí za evolucí. Stav Transparentnosti s sebou přináší ztrátu záměru či smyslu. Zkratka slouží jako zprostředkující kanál pro vědomí. Jediným smyslem GK 59 je tudíž zbořit veškeré překážky, které stojí v cestě sjednocení lidstva. Až se proces dokončí, nebudeme už tento aspekt naší genetiky potřebovat.

GK 59 je hlavním klíčem genetické skupiny kodonů zvané *Rodina sjednocení*. Tyto čtyři genové klíče – GK 4, GK 7, GK 29 a GK 59 – řídí už po dlouhou dobu na naší planetě uspořádání mezilidských vztahů (a jejich nefunkčnost). Jejich nejvýznamnějším úkolem je přivést nás do bodu vědomí vyššího sjednocení lidstva. Sled událostí vedoucích k Transparentnosti začíná procesem Odpuštění, jehož spouštěčem je GK 4. Jakmile sami sobě odpustíme, přičemž použijeme své vztahy jako zrcadlo, odkryjeme v sobě svou pravou auru Ctnosti (GK 7). Až nalezneme svou vnitřní ctnost, začneme se doslova vlévat do ostatních, neboť rozpoznáme stejný božský zdroj v každém, koho potkáme. Skutečnou vstupní branou k Transparentnosti je Oddanost (GK 29). Oddanost nás učiní prázdnými a přivede do pročištěného vyššího stavu vědomí, v němž už nepovažujeme lidi nebo věci za objekty *mimo* sebe. Transparentnost přivádí vše do nitra našeho bytí a ruší samotný koncept vnitřku a vnějšku. V celé sféře života Transparentnost vyrovnává nejdokonaleji všechny rozdíly.

V přírodě je dar 59 reprezentován zlatým řezem** – univerzálním geometrickým útvarem, který je základem veškerého stvoření. Ale pokud se pokusíme na základě zlatého řezu vytvořit spirálu, abychom vyjádřili toto siddhi v celém jeho rozsahu, z matematického hlediska okamžitě narazíme na všeobecně známou patovou situaci: takový obrazec by totiž neměl ani konec, ani začátek. A to je pro siddhi 59 charakteristické; nemůžeme jej nalézt v přírodě nebo pochopit prostřednictvím matematiky. Zkratka neprojevuje svou existenci – a proto je transparentní. Z toho je zřejmé, že projevení transparentnosti na kolektivní úrovni bude mít za následek postupné vytrácení formy z našeho vesmíru. Až k tomu nakonec dojde, a dojit k tomu musí, je těžké odhadnout, jakou podobu lidstvo bude mít, jestliže vůbec nějakou formu mít bude. Pokud by lidstvo na sebe mělo vzít nějakou budoucí formu, už by rozhodně nebyla důsledkem evoluce v tom smyslu, jak ji chápeme dnes. Ani by se nepotřebovalo rozmnožovat, neboť jeho bytí by se stalo věčným.

V časech, které přicházejí – a možná dokonce už dnes – je rozvinutí siddhi 59 bezprostředně blízko. Na svět přijdou jedinci, kteří budou manifestovat plnou sílu tohoto siddhi. Jen co se pro kolektivní vědomí stane úroveň daru 59 běžným jevem, několik jedinců započne manifestovat tyto mimořádně vzácné vibrace. Budou to lidé, kteří překročí samotný pojem záměru. Jediným záměrem bude evoluce – představa, že vždy existuje nějaký směr, kam se vyvíjet. Přestože se podoba našeho světa bude i nadále rozvíjet, božské vědomí, z něhož tato forma vzniká, se nemůže vyvíjet a nikdy se nevyvíjelo. Jedině individualizované vědomí se může vyvíjet a také se v rámci transformace a mutace přicházející s tímto darem a siddhi velmi rychle vyvíjí. Nicméně v okamžiku, kdy toto oddělené vědomí dosáhne svého nejdokonalejšího možného vyjádření, stává se nezkaleným zrcadlem nekonečného vědomí – a právě to je transparentnost. Ztvárňuje život bez jakýchkoli námitek, což je stav, o jehož dosažení lidé sní odpradáva – o schopnosti dívat se na svět bez předsudků.

Staré mayské proroctví předpovídá návrat Quetzalcoatla, bytosti zobrazované v podobě opeřeného hada. Pradávné kalendáře už odedávna zasazují tuto událost do roku 2012, kdy podle Mayů přestává existovat čas. Taková proroctví je lepší nebrat doslovně, ale jako alchymické ukazatele vycházející z kolektivního nevědomí. Postava Quetzalcoatla je výstižným symbolem vývoje vědomí prostřednictvím GK 59. Opeřený had je totožný se symbolem draka; představuje sjednocení nižší přirozenosti (had) s vyšší podstatou (pták). A skutečně je to tak, lidstvo v této době vstupuje do nové epochy.

Většina vědců se shoduje, že naše geny mají v sobě ukrytý program přežití a že bez ohledu na to, co děláme, vždy najdou způsob, jak zmutovat, je-li jejich další přežití ohroženo. Geny fungují mimo oblast našeho vědomého vnímání. Dokonce bychom mohli říct, že v našich genech se ukrývá Bůh, ale dokud nezvýšíme svou frekvenci, nemůžeme Boha v sobě prožívat. Proto se musíme naučit být transparentní, a to jak k sobě, tak v interakci s ostatními. Naším výchozím bodem je zborcení všech bariér a pohlédnutí do hloubky našich strachů. Také do těch nejhlubších genetických strachů, jako je strach ze ztráty našich milovaných, které působí jako podvědomé překážky, jež nám zabraňují si uvědomit, že naše geny nejsou exkluzivní, ale inkluzivní. Každý muž a každá žena jsou po genetické stránce naším bratrem či sestrou a žádný jednotlivec ani rodina, kmen či národ nejsou izolovaným ostrovem. My všichni jsme jedním genetickým kmenem, který v rámci své historie prochází obdobím obrovské transformace, jež vyústí v manifestaci lidské jednoty.

* *Sublimace je podle psychoanalytické teorie nevědomý duševní pochod, kterým se pudová hnutí odvracejí od svých původních cílů a zaměřují se navenek, hlavně na činnost intelektuální a uměleckou, často obecně prospěšnou. Ve fyzice se pod sublimací rozumí přeměna skupenství, při které se pevná látka mění na plyn, aniž by došlo k tání pevné látky (tedy bez průchodu kapalnou fází).*

** *Matematický vzorec zlatého řezu: $\varphi = \frac{1 + \sqrt{5}}{2} \approx 1,618\ 033\ 988\ 749\ 894\ 848 \dots$*